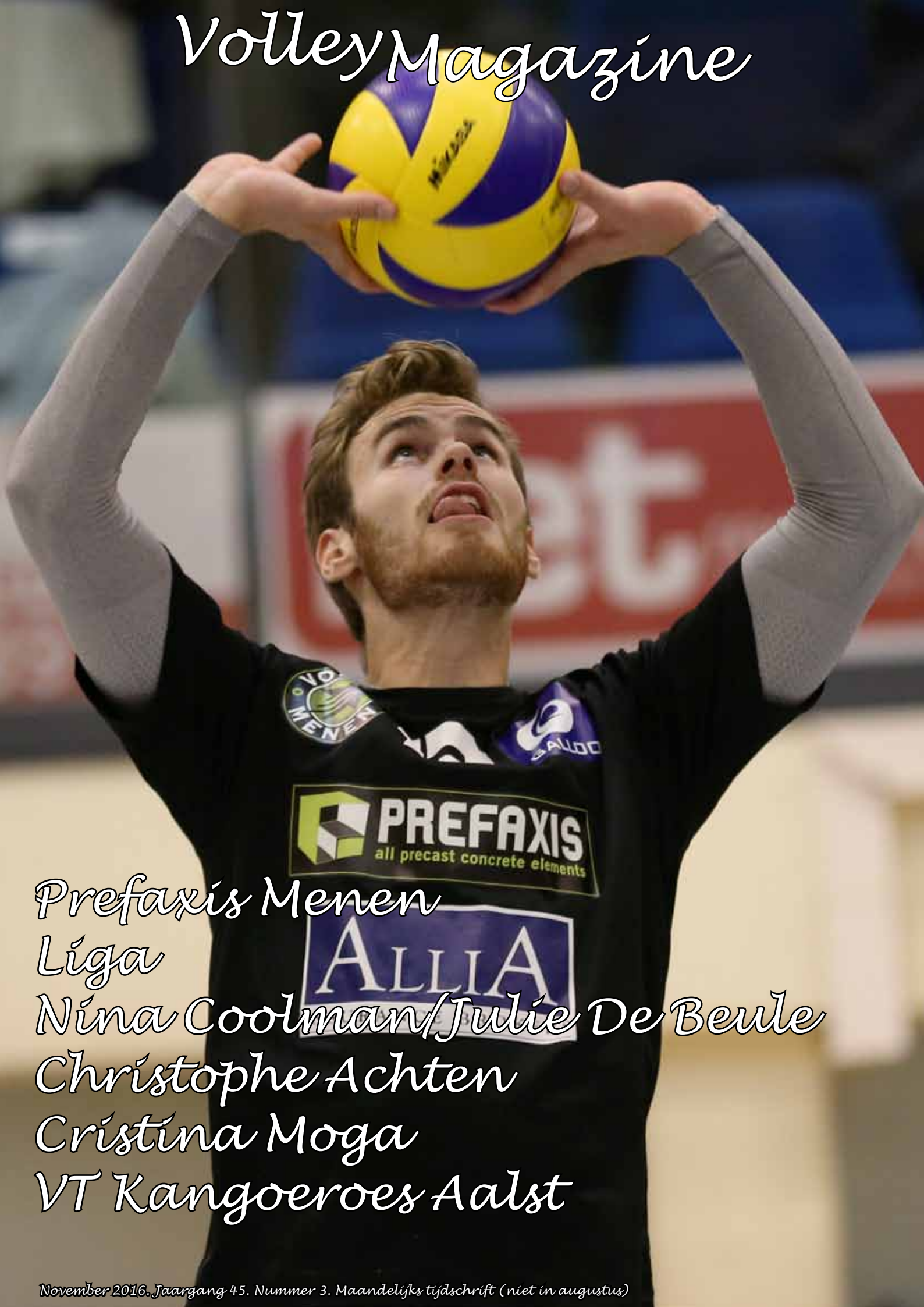

VolleyMagazine

Prefaxis Menen

Liga

Nina Coolman/Julie De Beule

Christophe Achten

Cristina Moga

VT Kangoeroes Aalst

De familie van Koen K. uit Hoegaarden:

“De beste vakantie ooit!”

Dankzij Ethias Assistance

AUTO

België & Europa

GEZIN

overal ter wereld
verblijven max. 90 dagen

= € 10

/maand

Sluit nu uw Ethias Assistance af op ethias.be

Online betalen = morgen al verzekerd !

ethias
Doet wat moet

Jaarlijks verzekeringscontract Assistance Basis met 1 voertuig. Jaarpremie van € 120, in één keer te betalen, indien voldaan aan de acceptatievoorwaarden. Ethias nv, Rue des Croisiers 24 te 4000 Luik, is een verzekeringsmaatschappij toegelaten in België onder het nr. 0196 en onderworpen aan het Belgisch Recht. RPR Luik BTW BE 0404.484.654 - Iban: BE72 0910 0078 4416 BIC: GKCCBEBB. De algemene voorwaarden alsook een infoche zijn beschikbaar in onze kantoren en op onze site www.ethias.be. In geval van klacht, contacteer Ethias "Dienst 2035", Prins-Bisschopssingel 73 te 3500 Hasselt, klachtenbeheer@ethias.be of de Ombudsman van de Verzekeringen (www.ombudsman.as), de Meeûssquare 35 te 1000 Brussel. Publicitair document.

Volley Magazine

Nummer 3, november 2016

Inhoud

Ron Andelhof roemt degelijke werking bij Volleystars Prefaxis Menen.....2

Belgische Volleybal Liga koopt tv-rechten op van de Champions League.....6

Nina Coolman gelooft in beachavontuur en bekerfinale met Hermes.....9

Cristina Moga wil Callant Ladies Antwerpen in hoogste afdeling houden.12

Willen ze bij Duvel Piurs een terugkeer naar de Liga A?.....14

Worldwide.....17

Zogezegd.....20

Club in de kijker: VT Kangoeroes Aalst...21

*Cover: Sander Depovere
(Bart Vandenbroucke)*

Voorwoord

Bezinnen

Wat gaan we voor onze kleine kopen met Sinterklaas? En is er dan nog iets dat hij/zij niet heeft om onder de kerstboom te leggen?

Schrijven we dit jaar nog nieuwjaarskaartjes naar onze vrienden of doen we het - tijd gewonnen! – met één ingekleurd mailtje naar iedereen?

Allemaal prangende vragen waarover heel wat families zich bezinnen in deze stilaan troosteloze, regenachtige, mistige novemberdagen.

Maar je kan je ook bezinnen over meer ernstige vragen of problemen. Hoe zie je b.v. de toekomst van onze sport evolueren tijdens de komende vier jaren? Een oefening die het bestuur van de VVB met veel deskundigheid maakte in opdracht van Sport Vlaanderen, het vroegere Bloso. Om daar vervolgens een aantal budgetten op te kleven, die echter verre van duidelijk kunnen zijn op het moment dat ze gemaakt worden. Dat onze nationale ploegen doorstootten naar het EK 2017 is b.v. wel een zekerheid. Maar hoe zit dat met de WK-kwalificaties? Eén positief punt alvast: de Belgische volleyliefhebbers kunnen de Yellow Tigers aanmoedigen einde mei, begin juni in de Lange Munte in Kortrijk. Maar onze beide nationale teams staan ook nog geplaatst in de hoogste reeks van de World Grand Prix en de World League. Ondanks hun gigantische winstcijfers zou het FIVB er voortaan aan denken om de landen te laten opdraaien voor de niet geringe reiskosten. Begin er maar aan! Niet alleen de VVB bezon zich over een aantal beleidspunten, ook de Liga kwam deze keer boven water met een aantal ingrijpende vernieuwingen. Als de pot van de TV-rechten en/of de EuroMillions onder de clubs kan verdeeld worden, zal dat bij de clubs beslist op gejuich onthaald worden. Je kan je misschien de vraag stellen of dat bedrag niet evenredig onder alle clubs kon verdeeld worden, kwestie van de kloof tussen toppers en clubs met lagere budgetten kleiner te maken, zodat de competitie er ook baat bij zou krijgen.

En wat gedacht van het idee om ook op het einde van het jaar een uitverkiezing in het leven te roepen van de 'beste speler van het jaar'. Het is niet omdat ze in het voetbal – gedreven door commerciële media-accenten – gek doen, dat het ook in het volley moet nagevolgd worden. Dit jaar zie je sommige ploegen aantreden met tien nieuwe spelers. Die zouden dan gelijkmatig moeten beoordeeld worden met hun tien voorgangers, die intussen elders in de wereld spelen. Kom nou!

Tenslotte blijft november ook de bezinningsmaand over leven en dood. Helaas moesten we begin deze maand afscheid nemen van ex-VVB-voorzitter Roger Sneyers. Onze oprechte deelneming!

Marcel Coppens

Knack Roeselare is de grote uitzondering. Maar net zoals Noliko Maaseik, VC Lindemans Aalst en Topvolley Callant Antwerpen koos ook VC Volleystars Prefaxis Menen voor een hele reeks veranderingen. In het technisch kader, met de komst van Ratko Peris voor Igor Juricic als headcoach, ook in de spelersgroep, op elk niveau: aan de pass, op receptie-hoek, in de hoofdaanval. Sportief-technisch directeur Ron Andelhof wil zich in zijn vierde seizoen bij de grensploeg opnieuw meten met de top van het land. Op de Europese scène kiest de club echter voor een sabbatjaar.

“Belgische top vuur aan de schenen leggen”

Volleystars Prefaxis Menen is de tweede ploeg uit West-Vlaanderen in de EuroMillions Volley League. Eergierig, volleybalminded, ambitieus, azend op een plaatsje in de (sub)top. Zeker weer bij de top vijf. Daarvoor verwijst Ron Andelhof naar de spetters van vorig seizoen die voor herhaling vatbaar zijn. “In de play-offs klopten we elke tegenstander minstens één keer. We zorgden voor enkele grote verrassingen. Dat moet opnieuw kunnen, al veranderen we het geweer van schouder.”

Met Sander Depovere, ex-Antwerpen, kiest Menen verrassend voor een nieuwe skipper. Waarom?

Ron Andelhof: “We hebben op die positie al veel oplossingen moeten zoeken. Nu kort op elkaar alweer. Herinner u: vorig seizoen sloeg het noodlot toe bij Yves Kruyner. Hij zakte door zijn knie tijdens een oefenwedstrijd in Gent. Met een bijna fatale diagnose voor zijn carrière. Zonder set-up is elk team onthoofd. Gelukkig konden wij nog een overeenkomst

afsluiten met Red Dragon Matthias Valkiers. Maar die wilde weer proeven van een buitenlands avontuur. Geen probleem: wij wensden Matthias alle geluk bij Zalău in Roemenië. Zo haalden we Sander graag terug naar eigen bodem.”

Waarom is de Kroaat Igor Juricic niet gebleven? Hij wordt opgevolgd door zijn landgenoot Ratko Peris

(40). Kan je die switch even uitleggen?

“Juricic boekte mooie resultaten, al bij al was zijn aanpak positief, hij had nog een contract van een jaar. We wilden hem graag houden. Maar hij kon moeilijk een lucratief financieel voorstel van Tourcoing (Fra) afslaan. Zo heeft hij zich vrijgekocht. Ik vermoed dat het voor zijn gezinssituatie ook iets gemakkelijker werken is in

Ron Andelhof

Frankrijk: een gegeven dat zeker meegespeeld heeft in zijn vertrek. Anderzijds: Ratko Peris komt ook uit Frankrijk. Hij was er bijna twintig jaar actief. Eerst als speler (o.a. bij Ajaccio, Narbonne, Rennes en Martigues, nvdr.), daarna als trainer in Cambrai en de laatste twee seizoenen in Alès. Naast de Kroatische heeft Peris ook de Franse nationaliteit. We hadden een beetje geluk: deze man kwam vrij, omdat Alès (Liga Pro B) niet kon of wilde starten wegens financiële muizenissen. Hij is een klepper met alle mogelijke ervaring als 53-voudig Kroatisch international, dus heel interessant voor ons. Hij heeft getekend voor één seizoen met optie.”

Jullie behielden Jelle Sinnesael, Julien Lemay, Anshel Ver Eecke, Lars Maddens, Robbe Vandeweyer, Dries Heyrman en Loïc Van de Pontseele. Van de inkomende transfers met Leonis Dedeyne, Janusz Gorski, Sander Depovere, Mikolaj Sarnecki en Grigor Kartev is de laatste naam weggefallen. Waarom?

“Helaas voor ons: de Bulgaarse middenman Kartev (2m15), opgeleid in Frankrijk en actief in Canada, wilde eerst de uitdaging aangaan. Hij was voor ons haalbaar, zeker in de dringende periode waarin we nog iemand zochten. Maar hij was medisch niet in orde. Zo konden we niet met hem doorgaan.”

Volleystars Prefaxis Menen kiest duidelijk voor een mengvorm: een nieuwe kern met veel Belgen en enkele buitenlanders. Is dat juist?

“Inderdaad: we hebben enkele jongere spelers uit de eigen regio, aangevuld met enkele buitenlanders. Twee Polen nu: Janusz Gorski en Mikolaj Sarnecki. Maar altijd onderzoeken we eerst de Belgische markt. Daarna kloppen we onze financiële mogelijkheden af. Het is een bewuste keuze om budgettair geen buitensporige transferbedragen op te hoesten. Gorski kenden we van zijn tussenstop bij Asse-Lennik. Sarnecki is helemaal nieuw: een aanvaller, die via trainer Peris bij ons is beland.”

De club had recht op Europese deelname. Maar dit seizoen wordt niet ingetekend. Is dat geen tegenvaller voor de supporters?

“Misschien wel, na onze halve finale

tegen het Russische Urengoy. Ach, twee jaar geleden hebben we ons Europees ticket ook niet opgenomen. De uitleg is niet eens moeilijk: in het voetbal levert een Europees ticket een spaarpot op die voortdurend groeit... in het volleybal is zo'n ticket een spaarpot die leeg loopt. Het Europese plaatje vorig seizoen liep de spuigaten uit. Details kan ik u niet geven, maar uitstapjes naar Estland, Finland en Rusland zijn geen prijsbrekers. We hebben Europees genoten tegen Orion, Loimaa, Pärnu, Lyon en Urengoy.

Wij kunnen nog altijd terugvallen op de generositeit van Pierre Vandeputte en andere sponsors, dat is waar. Maar we willen een gezonde club zijn: uit de rode cijfers. Zo hebben we het graag. Toegegeven: Europees spelen is verrijkend, maar qua budget moet je rationeel denken. Absoluut niet emotioneel. We koesteren liever onze plannen voor een nieuwe zaal. Zo zijn extra buitensporige kosten niet welkom.”

Jullie zetten alles op de EuroMillions League in eigen land.

“Ja, in de beker overkwam ons helaas hetzelfde als een jaar geleden, toen we snel moesten afhaken tegen Maaseik. Nu was Amigos Zoersel (3-2) te sterk. Niks aan te doen. Ons team is gehavend. De voorbereiding liep niet vlot door het blessureleed

van Dries Heyrman (beide knieën) en kapitein Jelle Sinnesael, (onder het mes wegens een los gekomen stukje bot in zijn elleboog). Dan verzwikte Anshel Ver Eecke zijn voet. Ik hoop dat we gespaard blijven van ander ongeluk. Ook door de aanwerving van een nieuwe trainer was de start niet gemakkelijk. Ratko Peris moet de Belgische competitie nog leren kennen. Gelukkig zijn we in de interclub behoorlijk gestart. Tegen VCL Aalst toonden we onze mogelijkheden, tegen Borgworm hebben we bevestigd. Maar in Zoersel werd duidelijk dat de ploeg kwetsbaar is, als niet op iedereen kan worden gerekend. We zullen lessen trekken uit al die ervaringen.”

Volleystars Prefaxis Menen is niet gediend met de rol van grijze muis. Wat hoop je te bereiken?

“De play-offs zijn het grote doel. Zowel uit als thuis zullen we de topteams daarom het vuur aan de schenen leggen. Weet je: we zijn niet de club met het grootste budget. Maar we hebben een goede aanpak. De meeste spelers zijn vrij in de voormiddag voor studie of werk. In de namiddag worden ze op de club verwacht en gaan ze er vol tegenaan.

Ik ben het vierde jaar bij Menen actief. In die periode is een ruime staf uitgebouwd. Twee kinesisten zijn ingeschakeld als preventietrainers.

We hebben een krachttrainer en een arts. Mensen, die dicht bij de groep staan. Op termijn willen we ook naar een 'mental trainer' en een voedingsdeskundige. Een bewuste keuze om in de entourage extra te investeren. Veel clubs laten hun werking louter afhangen van de trainer-coach. Maar dat

is een persoon die komt en gaat.

In Menen staat een stevig kader op poten. In de keuze van een coach speelt voor ons mee in hoeverre hij of zij zich kan vinden in ons sportief plan. Oké, elke coach heeft zijn eigenheid en krijgt zeker veel vrijheid, maar altijd gelinkt aan onze sportieve

inzichten. Ik ben er zeker van dat Volleystars Prefaxis Menen één van de meest stevige onderbouwde werkingen heeft van het land."

Tekst: Leo Peeters

Foto's: Bart Vandenbroucke

Duivel-doet-al Leonis Dedeyne

"Een relance van mijn carrière"

Rondrijden met een opvallend beletterde Hyundai bij Volleystars Prefaxis Menen, is voor Torhoutenaar Leonis Dedeyne een charmante kant van zijn transfer naar de West-Vlaamse heimat. De student accountancy-fiscaliteit aan VIVES in Kortrijk zet bij Menen een nieuwe stap in zijn carrière. Na een passage bij Torhout, Marke-Webis, Lendeledede en ook de Volleybalschool in Vilvoorde. "Ik was van de lichte van Tomas Rousseaux, Sander Depovere en Martijn Colson. Ik kan al op veel mooie momenten terugblikken. Maar in Menen wil ik mijn carrière herlanceren."

Dedeyne (22 jaar, 1m93) trainde al vrij lang mee in Roeselare, vooraleer hij in 2014 de stap zette vanuit Lendeledede en bij de landskampioen tekende voor twee seizoenen. "Wat is gebleken: de concurrentie van Coolman, Paulides en Van de Velde in het midden en van Verhanneman, Claes en Van Hirtum op de hoek was bij Knack groot. Zo ben ik een andere weg ingeslagen. Ik heb lang gewikt en gewogen, maar ik ben vertrokken. Ik wil trouwens ook graag een professioneel diploma halen. Met het oog op de toekomst. Mijn grote voordeel: ik ben op verscheidene posities inzetbaar: als receptie-hoek, als hoofdaanvaller en ook als middenman. Al is die laatste positie voor mij nogal ongewoon."

(LP)

Leonis Dedeyne

Nieuwe skipper Sander Depovere

"Ik kies voor speelkansen"

Ardooienaar Sander Depovere, een dorpsgenoot van schlagerzangeres Laura Lynn, verliet Antwerpen een beetje met pijn in het hart. Zijn vriendin Leen Van Grinsven speelt volleybal bij Fixit Kalmthout. Zij woont in Antwerpen-centrum. "Ja, ik leefde heel dicht bij haar. Dat is helemaal veranderd na mijn verhuis naar Menen. Ik woon op twee minuutjes van de sporthal. Dichter bij mijn ouders, dat is waar. Maar Leen ontmoeten, vergt een lange reis."

Depovere (21 j., 1m97) speelde drie jaar bij Antwerpen, daarvoor bij de Volleybalschool in Vilvoorde. "Mijn opleiding kreeg ik in de jeugd van Knack Roeselare." De zware blessure die Sander vorig seizoen opliep, is een blijvende herinnering aan een grote dosis pech. "Mijn elleboog ging in de match tegen Borgworm uit de kom. Alle ligamenten waren afgescheurd. Ik had ook een breuk in mijn onderarm. De revalidatie heeft geduurd van 10 november 2015 tot 5 maart van dit jaar. Geen pretje, dat kan ik je verzekeren. Toch kwam ik terug, zelfs weer in het vizier van bondscoach Dominique Baeyens."

Depovere, twee keer brons op het jeugd-EK (U19 en U21) en present op de Europese Spelen in Bakoe (Azerbeidjan) en in de selectie van de World League, probeerde het nog bij Antwerpen. "Maar mijn contract liep af. Van beide kanten zijn de gesprekken nooit op gang gekomen. Bij Menen had ik dadelijk het gevoel voluit speelkansen te krijgen. Dat is het voordeel: ik krijg spelgelegenheid en ik ben dicht bij mijn familie. Helaas: ik leef veel verder weg van mijn vriendin."

(LP)

“Clubs krijgen van 45.000 tot 7.000 euro terug”

Even voor aanvang van de nieuwe Champions Cup, door de Belgische Volleyballiga en ereklasser Waremmes, georganiseerd in de Country Hall in Luikzette de Liga, de verzameling van de tien topclubs in de hoogste klasse, de nieuwe doelen uit.

Philippe Boone en Marc Spaenjers

Zo veel is duidelijk: onder hoede van voorzitter Philippe Boone en CEO Marc Spaenjers is door de Liga keihard gewerkt. Er worden ingrijpende zeer innoverende veranderingen doorgevoerd. Ten goede van het volleybal in heel België en over de grenzen. Philippe en Marc: "Volleybal is op weg om de allereerste indoorsport in Vlaanderen te worden. Er is geen reden waarom dat op korte termijn ook niet zou kunnen in Brussel en in Wallonië."

Woorden van lof voor o.a. Daniël Vandenberghe (Roeselare) en Jan Goethuys (Haasrode). Zij vochten voorop in de loopgraaf van de Liga. Niet altijd even gemakkelijk. Ze hebben mee de eerste plaveien gelegd van de weg naar boven. Liga-voorzitter Philippe Boone bouwt verder op die basis en heeft een nieuwe structuur uitgewerkt met zijn Raad van Bestuur en zijn managementteam, aangevoerd door CEO Marc Spaenjers. Je voelt het meteen: het hart van Philippe en Marc klopt voor de volleybalsport.

Nieuwe dynamiek

Philippe Boone is een warme man. Een dossiervreter ook. Hij komt uit het basket en is zo door de wol geverfd. Een man met een stevige aanpak. En met een leven vol ervaring. Hij was ook adviseur voor de sportsponsoring bij Ethias. Samen met zijn team heeft hij gewerkt aan een nieuwe strategie, van en voor de clubs. "Met altijd in het achterhoofd de link naar de federatie. Er is wederzijds respect en veel feedback. Wij hebben elkaar nodig. Maar ook wij willen een serieuze aanpak. Ik zeg dus ja op het volgende: indien nodig zal de Liga kordaat optreden via zijn licentie- en boetecommissie. De EuroMillions League verdient niet meer of minder dan een zeer knap uitgebouwde competitie."

Marc Spaenjers: "De Belgische Liga is zeer verheugd met een aantal initiatieven, die de volgende jaren zullen zorgen voor een frisse dynamiek. Belangrijk punt: alle ligaclubs staan unaniem achter de nieuwe ideeën. Dat was in het verleden soms anders. Dat leidde tot ontgoocheling. Maar we hebben doorgezet. Met dank aan Philippe, het

hele team en de federatie. We zijn erin geslaagd een algemene consensus te bereiken bij alle topclubs. Dat op zich is bijna een unicum. Uiteraard ook een hele stap vooruit."

Champions Cup

Philippe Boone: "We hebben de Supercup omgedoopt tot 'Champions Cup'. Net zoals de vroegere Ethias League, met Edwin Blauwblomme (Roeselare) als het grote beegbeeld enkele jaren geleden, is de naam van de competitie veranderd in de EuroMillions Volley League. Uiteraard na het afgesloten contract met EuroMillions, de Nationale Loterij. De Supercup was een eigendomstitel van de federatie, maar na onderling overleg, praten we voortaan over de Champions Cup. We hebben er de rechten op, vandaar de organisatie in Luik. De Belgische bekerfinale blijft een materie voor de federatie."

Marc Spaenjers: "De Champions Cup wordt niet langer gespeeld door de landskampioen en de bekerwinnaar/bekerfinalist, maar door de twee Belgische ploegen in de Champions League. Dit jaar: Knack Roeselare en Noliko Maaseik. De keuze daarvoor is niet zo moeilijk: beide clubs werken conform alle reglementeringen van de CEV, ze hebben de grootste budgetten. En ja: deze clubs zijn ook commercieel belangrijk. Interessant in onze visie."

Daler en stijger

Marc Spaenjers: "Bepaalde initiatieven moeten nog bijgevijsd worden. Maar we zijn op de goede weg. Vooral omdat de tien ereklassers volmondig de ideeën willen volgen. Voortaan spelen we met één ballenmerk: Mikasa. Zoals in de Champions League. De interclub in het seizoen 2016-2017 is niet langer een 'gesloten' competitie. Neen, de tiende daalt en de kampioen van de Liga B promoveert. We houden het bestand in de EuroMillions League wel op tien ploegen, geen twaalf. De plaatsen in de play-offs zullen dus duur worden verkocht. Wel is het zo, dat de kandidaat-stijger moet voldoen aan alle voorwaarden van onze licentiecommissie, bemand door drie specialisten ter zake, die niet aan

deze of gene club zijn verbonden. Ik geef het u op een briefje: zij zullen streng waken over de afwikkeling van alle dossiers. Als een club niet in orde is, kan een afbetalingsplan redding brengen. Zo niet, dan kunnen klassemmentpunten worden afgetrokken, zoals gebeurde met VC Beauvais in de Franse Pro A bij de mannen. Voor een hervorming van de interclub zitten nog voorstellen in de pijp: play-off 1 met de top 4, een play-down met nrs 6 tot 10 of een behoud/dalerronde met de laatste 6 tegen de top 2 van de Liga B. Opgelet: het kunnen voorstellen worden, dat zijn ze nog niet. En wetmatig is dit helemaal nog niet in orde."

Meer op televisie

Philippe Boone: "We zetten ook alles in op meer 'covering' door de televisie. Voor het eerst in de rijke volleybalgeschiedenis van ons land hebben wij als Liga zelf de tv-rechten opgekocht. Zo kunnen wij onze Ligaclubs veel beter promoten. Het gaat om de zogenaamde G30-games, live wedstrijden op televisie, met hoge standaards. Tussen 25 en 30 matches zijn te volgen op onze Premium partner Play Sports (Telenet, pay tv, nvdr.). De VRT zal de highlights en ook samenvattingen uitzendingen. Alle Europese CL-wedstrijden zitten ook in dat tv-pakket."

U23

Marc Spaenjers: "'Go for Future' is één van de nieuwigheden. Je weet, de Topsportschool in Vilvoorde ligt me zeer nauw aan het hart. Zo moeten alle talenten van onze topclubs in Vilvoorde verzameld worden. Ik bedoel daarmee de groep U23, van 19 tot 23 jaar. Nog niet klaar voor de top. Maar bijna. We zoeken naar een speelformule, specifiek voor deze categorie, zoals voorhanden is in Nederland en in Polen. Via een drietal grote toernooien per jaar. De top tien van ereklasse is vragende partij. Zo volgt een eerste groots opgezet toernooi U23 op 11 februari in zaal Schotte in Aalst. Onze onderliggende gedachte: op termijn kan het aantal buitenlanders in de EuroMillions League misschien beperkt worden. Een minder zware uitgavepost voor elke club. Maar dit

is nog te vroeg. Die jonge Belgen zijn met te weinig. Net daarom: we moeten alle reglementen durven aanpassen: zeker voor jongeren is bijvoorbeeld een dubbele affiliatie het bespreken waard."

Challenge systeem

Philippe Boone: "Ander idee: u weet, in de Champions League is het Challenge systeem van de FIVB een verplichting. Ook in de poulefase. Dat systeem van 'videocheck' aankopen is voor geen enkele club een optie. Misschien kunnen wij dat doen. Dan hopen we een veel goedkoper verhuursysteem te bedenken."

Community: extra clinics

Philippe Boone en Marc Spaenjers breken ook een lans voor de Volleybal League Academy, Talk2Fans en een Executive Liga Member Club. "We zeggen: 'share your skills, share your know how'. Clubs moeten hun commerciële, fiscale en managementkennis willen uitwisselen. Veel meer 'know how' moet gemeengoed worden. In dat verband plannen we enkele clinics. 'Talk 2Fans' als bedrijf wil daarbij helpen bouwen aan een veel groter community-gevoel. Kijk naar de slogan van Knack Roeselare: one team, one family. Wij trekken er 35.000 euro voor uit. Om dat community-gevoel te versterken. Sponsors moeten

BELGISCHE VOLLEYBALLIGA VZW

Raad van Bestuur

Voorzitter: Philippe Boone
Administrator: Dirk Specenier
Financiën/administrator: Lieven Van der Wulst
Administrator: René Corstjens
Administrator: Rudi Brison

Managementteam

CEO: Marc Spaenjers
Marketing manager: Geert Swaelens
Secretariaat: Nathalie Dubois

concreet, de financiële 'cash back' die de Liga puurt uit allerlei rechten en zal uitkeren aan de clubs.

Philippe Boone: "Ja, klopt. De landskampioen vangt 45.000 euro cash. Mooi bedrag. De tiende krijgt nog 7.000 euro. Die terugvloeit van een deel van de dotatie van onze Title Partner 'EuroMillions' gaat dus terug naar de clubs. Dat is een heel mooie zaak."

Philippe Boone en Marc Spaenjers:

"Maak het totaalplaatje. Oké. We zaten niet stil. Je ziet waar wij naartoe willen. Niet zomaar toevallig kozen we voor die grote vloersticker 'Volley makes me happy', die je meer en meer zal zien krijgen. Volleybal moet vooruit: de grote evenementen in ons volleybal worden één groot feest. De Liga heeft een voorbeeldfunctie en zal inspirerend werken op alle clubs in dit land."

kunnen gebruikmaken van elkaars en andere databanken. Roeselare gaat op dat vlak initiatieven nemen. En waarom zou een volleybalclub niet kunnen samenwerken met een top voetbalclub. Maaseik bijvoorbeeld met Racing Genk. Uit de kruisbestuiving in Roeselare, Maaseik, Antwerpen, Menen, Lindemans Aalst en de andere teams zou een 'Executive Liga Member Club' kunnen ontstaan: 500 leden, over het hele land, die met de Liga verbonden zijn en projecten over heel België willen ondersteunen. Uiteraard: nationale sponsors willen return, inkijk dus in databanken, maar oké: ze zijn uiterst belangrijk voor meer uitstraling van onze sport."

Cash Back

Het meest interessante op directe termijn lijkt ons de beloning: heel

**Tekst: Leo Peeters
Foto: Bart Vandenbroucke**

Zij steunen topvolley in België

Julie De Beule: “Eerste jaar zien of het klikt”

■ Dries Koekelkoren en Tom van Walle kunnen deze week al genieten van een stage op Tenerife. Maar het ziet ernaar uit dat we volgend seizoen onze aandacht ook moeten verdelen over twee ambitieuze vrouwenteams: Liesbet Mouha en Katrien Gielen willen er opnieuw invliegen, terwijl Nina Coolman en Julie De Beule een nieuw koppel vormen. ■ Beide duo's nemen het woord 'Tokio' in de mond, maar ze beseffen dat de weg lang is.

Even kennis maken met het nieuwe beachpaar. **Julie De Beule** is iemand met een gevarieerd verleden, zowel binnen als buiten het volley. “Toen ik jong was, heb ik heel veel sporten beoefend. In het kunstschaatsen bleek ik redelijk getalenteerd te zijn, maar de club in Leuven wilde dat ik elke dag de trainingen volgde. Dat was van het

goede te veel op 10-jarige leeftijd. Ik heb ook nog gezwommen, gedanst en paard gereden. Via een vriend van mijn vader ging ik mee naar het volley en ik was meteen verkocht aan die sport. Mijn jeugdjaren bracht ik door bij Chapelle, waarmee we kampioen van België speelden. Nadien volgden Walhain, de Antwerpse beker met Blaasveld, de finale van de play-offs met Charleroi en vorig jaar Hermes

Oostende, waarmee we een knappe 1-3 boekten tegen een Europese topper als Krasnodar,” vertelt de jongedame uit Waver in haast perfect Nederlands.

Maar bij Hermes Oostende speel je intussen niet meer?

Julie De Beule: “Ik ben inderdaad volledig gestopt met zaalvolley. Ik wilde me concentreren op het beachvolley. Ik probeer tot januari vier keer per week

Nina Coolman en Julie De Beule

te fitnessen. Verder tracht ik hier en daar met een studentenjob geld in het laadje te brengen, ik studeer ook nog psychologie en af en toe trek ik naar Verona, waar mijn vriend François Lecat professioneel met volley bezig is. We zijn al acht jaar samen!"

Je deed ooit mee aan de Miss België-verkiezingen...

"Ja, ik geraakte er zelfs in de finale. Het was gewoon een leuke ervaring. Ik wilde dat eens ooit meedoen. Niet dat ik iemand ben die me elke dag mooi optut. Ik gebruik zelden schmink. Buiten een gsm heb ik er ook niks aan overgehouden, maar ik kon er wel kennis maken met een aantal sponsors en dat kan ons misschien nog van pas komen in het beachvolley. Ik heb ook nog een uitnodiging op zak om ooit aan parachutespringen te doen. Dat ga ik zekereens doen, maar dat is voor later."

Wat zijn jullie sterke punten als beachduo?

"In de zaal was ik middenspeelster, maar in het beach moet je zowat van alles kunnen: verdedigen, aanvallen, serveren, receptie pakken. Ik was altijd blij als ik aan de opslag mocht komen. Daar staat tegenover dat ik niet zo best ben aan het blok. Daarvoor reken

ik op Nina, die een complete speelster is, internationale ervaring bezit, stabiel blijft op het terrein en ook iemand met een uitstekende opslag. We zijn zeker gemotiveerd om er iets van te maken."

Wat vind je zo leuk aan beachvolley?

"Dat het één grote familie is. Bijna 90% van mijn vrienden en vriendinnen komen uit het (beach)volley. Wij kunnen ook spelen onder de vleugels van onze Brusselse club Brucap (Brussels Capital Beach Volley), waar we kunnen trainen o.l.v. Pascal Hens en in de zomer heeft ook Sacha Koulberg zijn steun toegezegd."

Wat is de ambitie van jullie beiden?

"We beseffen ook wel dat we helemaal onderaan moeten beginnen en dat we allicht nog bijkomend sponsorgeld nodig hebben om aan een aantal buitenlandse toernooien deel te nemen. Een goed internationaal debuut in 2017 zou dus al mooi zijn en de top-3 halen op het BK in Knokke. De grote droom blijft natuurlijk Tokio 2020. We zien wel. Ik heb nog nooit samen met Nina een team gevormd, dus ook dat wordt een beetje afwachten. We staan wel allebei achter het project, maar het moet ook nog klikken, want vanaf 2017 trainen we twee keer per dag. Als we naar het

buitenland trekken, spelen, eten en slapen we elke dag samen. Dan ben je bijna een koppel. Het is dan ook evident dat we geen vier jaar samen blijven als het niet mocht klikken, maar ik heb er een goed oog in."

Nina: lessen godsdienst combineren met volley

Nina Coolman is uiteraard in het volleywereldje geen onbekende: na een jaartje Hermes Oostende, volgden drie jaren Kieldrecht en drie jaren Paris St.-Cloud. Zij maakte deel uit van de Yellow Tigers, die brons haalden op het EK in Berlijn en op de Europese Spelen in Bakoe zorgde ze mee voor een vijfde plaats met ons nationaal team. Tot januari speelt ze bij Hermes Oostende en dan zou het beachverhaal met Julie definitief moeten beginnen.

Denk je niet dat je pas op 13 februari aan de beachtraining kan beginnen?

Hoezo?

De bekerfinales vallen op 12 februari en Hermes zit nog in de halve finale...

Nina Coolman: "Ha, zo! Wel, ik geloof rotsvast in de finalekansen van

Hermes Oostende. VDK Gent is onze tegenstander, maar we verloren in de competitie slechts met 3-2 van hen en eigenlijk hadden we moeten winnen. We zijn wel goed bezig bij Hermes, maar helaas zijn we maar met z'n negenen op training. Dat maakt ook wel dat we soms nog te veel met 'ups' en 'downs' spelen. Maar als we allemaal ons niveau halen, dan kunnen we ook van iedereen winnen. Daarom geloof ik wel in onze bekerkansen. Het zou uniek zijn voor een ploeg als Hermes, die de laatste tien jaren geen echte prijs meer pakte."

Is de overgang van een profbestaan naar een semi-profbestaan niet moeilijk?

"Het is inderdaad zeven jaar geleden dat ik nog onder dat statuut speelde. Het is dus wel even aanpassen om van een dagelijkse training opnieuw over te schakelen naar drie of vier trainingen per week. Maar het belangrijkste is dat alle speelsters ervoor knokken en erin geloven."

Vanaf 2017 krijgt het beachvolley

echter voorrang...

"Dat is de bedoeling. Mocht de bekerfinale erbij komen, dan zien we wel. Ook het beachverhaal zien we stapje per stapje, want om financieel rond te komen, geef ik dit jaar ook nog les. Godsdienst in een school in Lennik. Verbaast het je? Ik heb wel een diploma L.O. plus godsdienst gehaald, hé! Een hele toffe school, waar ze begrip hebben voor mijn situatie."

Wel heel wat gereis voor een Westvlaamse?

"Klopt. Oostende voor het zaalvolley, Duffel of Vilvoorde voor het beachvolley en Lennik voor mijn beroep. Maar ik ga verhuizen naar Neder-over-Heembeek. Dat wordt al een pak gemakkelijker."

Hoe kwam je bij Julie De Beule terecht als partner?

"Zij heeft mij gepolst. Ik had inderdaad nog nooit met Julie gespeeld als beachpartner, maar niet iedereen kan zich zo maar vrij maken. Dat was één van de redenen. Het was langs de andere kant ook een unieke kans om

deze mogelijkheid te grijpen. Het is nu of nooit en dus spring ik op de kar. Julie is iemand die er hard voor werkt, die gemotiveerd is. Als zij zegt dat ze minder goed is in het blokken, dan zou ik zeggen dat zij beter is in receptie."

Wat is bij jou de ambitie?

"Tokio blijft inderdaad het doel, maar ik besef dat het stap per stap moet gaan. In 2017 hoop ik dan ook een aantal internationale punten te halen voor de Grand Prix en de World Tour. En met de ervaring die we dan intussen hebben opgebouwd, zouden we toch ook een podiumplaats op het BK in Knokke mogen ambiëren, vind ik."

Tekst: Marcel Coppens

Foto's: FB Coolman/De Beule

Reunited...

Het is nu zo'n twee weken dat mijn oude liefde en ik terug herenigd zijn. We kwamen elkaar tegen in een hele mooie zaal in Heerlen. Bart Janssen en Katrien Gielen waren getuigen van het moment. En ja hoor, het was weer liefde op het eerste gezicht...

Ik heb het toch heel erg gemist, dat zand onder mijn voeten. Volleyballen in de zaal was ook wel leuk als tussendoortje, maar mijn hart ligt bij het beachvolleybal. En het is zo zalig om dit weer te kunnen doen. Het is ook anders dan vroeger. Toen was mijn motivatie anders. Ik wilde absoluut de Olympische Spelen halen en moest heel erg veel van mezelf. Niet altijd even leuk. Nu is 'moeten' vervangen door 'willen'. En dat verandert heel erg veel.

Er zijn nog wel meerdere dingen die anders zijn. Er loopt soms een dochter langs het veld te supporteren. Ze heeft geen idee wat ik doe, maar als ik haar mag geloven, doe ik het toch heel erg goed. Onvoorwaardelijk supporteren heet dat! En Lou denkt er volgens mij net zo over. Hij vindt het allemaal prima, zolang hij maar af en toe de borst krijgt. Ook dat is iets wat ik nog nooit eerder voor en na een training gedaan heb!

Het samenspel tussen Katrien en mij is ook veranderd. De verhouding is beter. Voorheen was ik de ervaren speelster die het allemaal al gezien had; zij was de rookie die nog alles moest leren. Nu staat zij stukken verder en moet ik mijn oude lijf weer in gang zetten. En ik denk stiekem dat we elkaar ook gemist hebben...

In 2012 was Bart ook mijn trainer en mijn lief. Nu is hij mijn trainer, mijn echtgenoot én de vader van mijn kinderen. Met onze karakters zal dat ongetwijfeld vonken geven in het huishouden, maar ik zou me geen beter gemotiveerde trainer (en uiteraard ook echtgenoot en papa) kunnen indenken. En waar vonken zijn, is vuur, dus dat zit wel goed!

De weg naar Tokyo zal er dus helemaal anders uitzien dan die naar Peking of Londen destijds. Misschien wat krommer en af en toe zig zag, maar zeker zo uitdagend en leuk! Ik ben er klaar voor...

Blog Baliellalou van Liesbeth Mouha

“Mijn voordeel: ik heb alles meegemaakt aan de top”

“Hey, eindelijk nog eens een journalist die me ook nog zien spelen heeft,” grapt Cristina Moga, coach bij neo-eersteklasser Callant Ladies Antwerpen. Ze speelde inderdaad lange tijd als uitblinkster bij VC Herentals, zolang manager Dore Wellens er voor en achter de schermen alles te zeggen had. Voordien had ze er meer dan 250 caps opzitten voor de Roemeense nationale ploeg en in haar laatste jaar als speelster werd ze zelfs opgeroepen voor de Belgische nationale ploeg... als libero, in het eerste jaar dat die nieuwe functie in het leven geroepen werd.

Nadien volgde een mooie trainstercarrière, want het is dit jaar niet het eerste seizoen dat ze in de hoogste vrouwenafdeling actief is. “Drie jaar Zandhoven en één keer interim bij Herentals toen ze daar even zonder hoofdcoach zaten,” weet Cristina Moga. Met Mortsel werd ze vorig seizoen kampioen, maar de promotie naar de hoogste vrouwenafdeling was er wel problematisch.

“Het is maar van het moment dat Antwerpen-manager Tim Verreth en sponsor Peter Callant toezegden om er hun schouders onder te zetten, dat de promotie een feit werd. Met alle respect voor de meisjes die met Mortsel kampioen speelden, toch was het al snel duidelijk dat er versterking moest komen. Die is er zeker in de breedte gekomen, waardoor we als doelstelling het behoud in de

hoogste afdeling konden voorop stellen. Want buiten Sarah Coppens was er ook niemand met ervaring op het hoogste vlak. Lisa Van den Vonder had dan wel meegetraind bij Kieldrecht, maar dat was het.”

Klopt het dat Kieldrecht aangedrongen heeft om Lisa Van den Vonder bij jullie op te leiden als

spelverdeelster?

Cristina Moga: “Nee, helemaal niet. Lisa speelde met de VVB-selectie als ‘setter’ tegen Mortsel en ze maakte eigenlijk wel indruk. Ik heb dan met haar de uitdaging aangegaan om haar op te leiden tot één van de betere spelverdeelsters van België. Eigenlijk kan ze een beetje van alles: aanvallen, receptie, maar ik denk

dat ze best kan investeren in een toekomst als spelverdeelster. Eerst gaf ik haar als opdracht dat ze een 'pass' mocht geven, nadien kwam daarbij dat ze het spel moest leren verdelen. Ze is fysiek sterk, maar bij ons krijgt ze ook de kans om 'foutjes' te maken, al kost ons dat soms punten zoals in de bekermatch op As. Het is precies uit fouten dat je iets bijleert."

Maakte het geen indruk bij de meisjes dat ze in de 'grote' Arenahal in Deurne konden spelen voor hun thuismatchen?

"Ik probeer ze dat respect bij te brengen. Ze moeten bewust worden wat er hier voor hen gedaan wordt door een unieke omkadering met manager Jean-Marie Vankerkhove als bezieler. Weet je dat ik in deze zaal mijn laatste Belgische bekerfinale speelde: in 1994 verloren we hier met Herentals tegen Tongeren."

Is de ambitie om 'erin te blijven' niet te laag gemikt?

"Tja, we hebben maar één mismatch gekend en dat was op Hermes Oostende. Verlies tegen Kieldrecht is normaal, tegen As werd slechts nipt verloren en tegen Barbar wonnen we zowel in de beker als in de competitie. Ik denk dus dat ons project om 'erin te blijven' realiseerbaar is. Alleen op de receptie-hoekpositie zouden we nog versterking kunnen gebruiken. Sofie Van den Branden doet dat uitstekend, maar ze is eigenlijk geen echte receptiespeelster. Daardoor ontbreekt er nog een zekere stabiliteit in de ploeg." (nvdr Enkele uren later belooft sponsor Peter Callant een bijkomende receptiespeelster tegen het eind van het jaar)...

Tot hiertoe is Cristina Moga dus tevreden over de resultaten?

"Ik weet wat ze kunnen. Deze vrouwen zijn echt wel leergierig en ze werken hard. Ik onthou dus het positieve, maar ik besef ook dat er nog foutjes kunnen optreden."

Is het niet moeilijk om dat te aanvaarden voor een perfectioniste als jij?

"Ja. Ik was zelf prof op elk moment van

de dag. Maar nu heb ik drie studenten geneeskunde in de ploeg – Karoline Vleugels, Emma Gaens en Sarah Coppens - en een aantal meisjes die gaan werken. Ik heb zelf een aantal jaren geneeskunde gestudeerd, maar mij lukte dat niet om het te combineren met topsport. Ik heb dan gekozen voor een job als profspeelster in het volley."

Je hebt dan ook veel trainers gekend. Heb je veel van hen geleerd?

"Ik heb inderdaad veel opgestoken van verschillende trainers. Van elke trainer leer je wel iets bij, al heb ik bij sommigen soms gedacht 'Zo doe ik het zeker nooit', terwijl ik van anderen zei 'Zoiets moet ik onthouden'. Mijn

Op een gans seizoen gezien, beseffen ze dat ze allemaal belangrijk zijn voor de ploeg. Eenvoudig is dat niet, want we hebben iemand van 18 jaar in de ploeg, maar ook iemand van 31 jaar. Een goede mixte, maar iedereen moet beseffen wat goed voor ze is. De ouderen kunnen misschien wel een pintje drinken na de match, terwijl je dat de jongeren nog niet dadelijk ziet doen. Het belangrijkste is dat ze het gevoel hebben erbij te horen."

Wat zijn nog jouw ambities op korte en op langere termijn?

"Op korte termijn zal het duidelijk zijn dat ik met deze ploeg het behoud wil verzekeren en een aantal zaken wil verbeteren bij de speelsters. Maar op

grootste voordeel is dat ik op het hoogste niveau heb meegespeeld op alle posities. Meer zelfs: ik kan een aantal zaken demonstreren aan mijn speelsters. Maar het is zeker even belangrijk om te zorgen voor een goed groepsgevoel."

Heb je daar bepaalde voorbeelden van?

"Zo durven mijn assistent Heidi Van Peer en ikzelf wel eens samen zitten voor de match en met een opstelling voor de dag komen, die niemand verwachtte. Om te tonen dat we iedereen nodig hebben. Dat kan meevallen en dan behouden we die situatie, maar als het tegenvalt kunnen we daar snel op inspelen. En alle speelsters kunnen daar mee leven."

langere termijn heb ik nog echt geen plannen. Ik heb een contract tot het einde van het seizoen. En zo lang ik het coachen plezant blijf vinden, wil ik dat wel blijven doen, ook al ben ik intussen 48 jaar. Daarnaast heb ik nog wel mijn gezinsleven met twee zonen en ik werk part-time. Ik ben ingenieur en ik werk bij een firma die ondergrondse boringen uitvoert. Deze afwisseling doet me goed."

Tekst: Marcel Coppens

Foto's: Bart Vandenbroucke

Vorig seizoen verbaasde coach Christophe Achten vriend en vijand door te zorgen voor een onwaarschijnlijke terugkeer van Duvel Puurs in de Liga B. Bij het begin van de competitie beschikte de ploeg over amper een zestal spelers en halverwege de competitie leek de situatie echt hopeloos met een schrikbarende achterstand op de rechtstreekse concurrenten. Maar zie, er kwam ruimte om een aantal buitenlandse spelers aan te trekken en dat zootje ongeregeld ging zelfs overdag trainen in het EVC in Vilvoorde. De trainingsarbeid loonde stilaan en op het einde van het seizoen was het behoud veilig gesteld. Sterker nog: dit seizoen geldt Duvel Puurs als één van de favorieten uit de Liga B.

Christophe Achten: “Eerlijk, het doel is een top-3-plaats”

“Hola, zo ver willen wij zeker nog niet gaan. De 0-3 nederlaag tegen ons ‘zwart beest’ Waasland kwam dan ook – bij manier van spreken – net op tijd. Na een 4 op 4 werden we weer met de voetjes op de grond gezet. We willen meedoen met de top van Liga B, maar verder reikt de doelstelling (voorlopig) niet,” weet Christophe Achten.

Wie had er vorig seizoen baat bij dat Duvel Puurs bleef bestaan?

“Bestuurslid Danny Van Puyvelde heeft

Christophe Achten

Ivan Plettingh Photography

al vele jaren zijn hart verpand aan de club. Ook de mensen van de kantine zagen het wel zitten en Duvel droeg ook haar steentje bij. De ploeg buitenlanders van vorig seizoen werd voor een appel en een ei samengesteld. Het bestuur beloofde versterking als we ons konden handhaven. Toen die versterking er na Nieuwjaar kwam, had ik 25 punten als doelstelling voorop gezet om ons te handhaven. We eindigden met 26 punten.”

En de beloofde versterking kwam er in het tussenseizoen. Allicht dankzij een groter budget?

"Neen, integendeel. We spelen met een kleiner budget dan vorig seizoen. Maar van al die buitenlanders bleef er geen enkele meer over. We startten met dertien nieuwkomers, onder wie er een zestal Liga A-ervaring bezitten. Toch konden we een degelijke ploeg bij mekaar krijgen met jongens uit de eigen streek zoals Michiel Debaus en een tweetal jongeren uit de gewestelijke ploegen die komen meetraineren. Het was niet simpel om deze groep bij mekaar te krijgen, maar succes trekt blijkbaar aan, want Duvel tekende nog bij als sponsor voor één jaar en we zijn nog met een aantal nieuwe partners bezig."

Puurs draagt nochtans geen al te beste reputatie mee op het financiële vlak...

"Ik denk dat niemand onze rekening moet maken. Ik weet over die zaken ook niet alles, maar naar ik hoor, staat er nog een klein bedrag open voor schulden uit het verleden. Maar er wordt over gecommuniceerd, wat vroeger ook niet altijd het geval was

en er zit opnieuw elan in de ploeg."

Jullie deden het inderdaad niet slecht met een 4 op 4 en de bijna-uitschakeling van Topvolley Callant Antwerpen in de 1/8ste finales van de beker...

"Klopt. Puurs is niet de club die ooit de finale van de play-offs zal winnen in de EuroMillions League, maar we willen af en toe wel eens verrassen. Antwerpen heeft het ondervonden. We deden goed mee en ik ben heel blij met de werking van de club. Maar de echte topclub uit de Liga B zijn we niet. Ons doel voor dit seizoen is een plaats behalen in de top-3. Al doe je er natuurlijk even veel voor als je eerste of derde staat in het klassement. Met een 5 op 5 waren we de absolute topfavoriet van de reeks en dat is niet de bedoeling. Er zijn zo veel kandidaat-kampioenen in onze reeks: Achel, Genk, Lendelede, Vosselaar, Waasland..."

Maar wie van al deze ploegen kan/wil promoveren?

"Ik vind dat de mensen van de Liga A verdienstelijk werk leveren. Als ze nu blijkbaar ook kunnen zorgen

voor bijkomende inkomsten voor de clubs is dat lekker meegenomen. Maar ik vind dat ze ook de kandidaat-stijgers uit de Liga B zouden moeten toelaten op hun vergaderingen, al is het maar adviserend. Dan zouden ze ook kunnen tegemoet komen aan hun verzuchtingen, want ik ben er zeker van dat de top van Liga B even sterk is als de staartploegen in de EuroMillions League en ik ben er ook zeker van dat een aantal clubs uit de hoogste afdeling best graag een nieuwkomer zien opdagen. Dat de Liga een aantal normen opstelt voor clubs die promoveren, daar is niks mis mee. Misschien moeten toch wel overgangsmaatregelen ingebouwd worden, zodat een ploeg als Vosselaar met een mooie accommodatie toch moet kunnen promoveren. En wellicht is de sponsoring bij een ploeg als Achel minstens even groot als bij een andere ploeg uit de topreeks. Bij dergelijke clubs is de komst van Roeselare of Maaseik nog een waar volksfeest. Toch ook belangrijk!"

Is de lage zaal van Duvel Puurs ook geen beletsel om ooit aanvaard te worden in de EuroMillions League?

"Als we konden, lieten we de zaal twee meter zakken. Want wees gerust dat ook onze spelers soms vloeken op dat laag plafond tijdens de trainingen. Maar langs de andere kant is dat nadeel tegelijkertijd een voordeel. Wij zijn het gewend in zulke zaal te spelen en de vloer is er uitstekend. Terwijl ik toch mijn bedenkingen heb bij de lichtsterkte in sommige andere zalen. Nieuw is ook dat we dit seizoen hebben kunnen afspreken met de gemeente en met de andere ploegen die gebruik maken van de zaal, om 's avonds te kunnen trainen. Je mag niet vergeten dat onze ploeg bestaat uit studenten of mensen die nog gaan werken, zodat ze alleen 's avonds kunnen trainen."

Vroeger werd Puurs gevreesd omwille van zijn thuispubliek dat vlakbij het terrein zat. Maar het aantal kijkers zakte mettertijd.

"Ik ben ervan overtuigd dat er ook hierin veel verbetering is opgetreden. Mijn eerste match speelde ik hier vorig jaar met 16 toeschouwers. Voor onze wedstrijd tegen Gimme Waasland zaten twee tribunes vol en voor de bekerwedstrijd tegen Antwerpen hadden we bijna 800 aanwezigen..."

Succes trekt natuurlijk aan.

"Dat is juist. Vorige week kwam ex-international Jo Verstuyft nog naar mij toe. 'Ik ben blij dat jij opnieuw de kar wilde trekken, want ik zag het even niet meer zitten. Maar nu praten de mensen opnieuw over het volley in de apotheek'. Ik denk dat één van de pijlers het feit is dat we opnieuw met mensen uit de streek spelen, dat we de gewestelijke ploegen ook betrekken en dat we opnieuw oog hebben voor de jeugdwerking, want de contacten waren op dat gebied een beetje verzuurd. Jammer dat we juist voor een goed gevulde zaal verliezen van Waasland, maar anderzijds staan we waar we moeten staan. Alleen is onze bonus intussen verdwenen van onze winst tegen Lendeledede. Ach, in deze reeks zal je nog vele rare uitslagen ontmoeten."

Maar promotie wordt het dus (nog) niet?

"We willen ons dit seizoen gewoon in de kijker spelen en leuke resultaten op de vloer zetten. We hebben intussen wel plannen voor volgend seizoen. Twee plannen: één voor het geval we toch zouden promoveren, want in de Liga A krijg je toch een

pak bijkomende voordelen en commerciële mogelijkheden met meer mediabelangstelling. En tegen ploegen als Guibertin of Waremmes zijn we op sportief gebied zeker niet bij voorbaat verloren. Maar het is geen 'must', wel de bedoeling om binnen de drie jaar op het hoogste niveau mee te spelen."

Je was jaren assistent-coach bij de nationale ploeg. Ben je dan nog tevreden om coach te zijn van een ploeg als Puurs?

"Absoluut. Ik ben momenteel zeker tevreden. Ik mis alleen het professionele een beetje en het schuiven met trainingsuren omdat ik rekening moet houden met de werkomstandigheden van een aantal spelers. Eind december loopt mijn contract af bij de nationale ploeg. We zien wel wat er op me afkomt. Ik kan desnoods terug naar het onderwijs of ik kan er een dagjob bijnemen, vermits de trainingen toch 's avonds plaats vinden. We zien wel wat 2017 brengt."

Tekst: Marcel Coppens

Foto's: VC Duvel Puurs (Ivan Plettinckx)

Jan De Brandt zorgt voor stuntwerk in Turkije

Europese bekercs

* Terwijl het gros van de Europees spelende Belgische teams pas in december hun opwachting maken, zal **Noliko Maaseik** de Europese dans mogen openen in de Champions League. Op 8 november weten de Limburgers of ze het moeten opnemen tegen Groningen, dat wel met nipte cijfers 3-0 won van het Bulgaarse Dobrich Varna, maar nog de uitslag van de terugmatch moet afwachten. Maaseik speelt in de derde ronde van de Champions League eerst op verplaatsing.

* **Friedrichshafen** van coach Vital Heynen en Tomas Rousseaux moet in diezelfde ronde vermoedelijk spelen tegen Hypo Tirol Innsbrück, dat de heenmatch in Israël met 1-3 won.

* Zwitsers kampioen **Amriswil** (met ex-Antwerpen-aanvoerder Prével) won twee maal met 3-0 tegen het Kosovaarse Péja en speelt in de derde ronde van de Champions League tegen Perugia.

* Bij de vrouwen kwamen al twee Belgische speelsters in actie. **Iika Van de Vyver** verloor met Calcit Ljubljana met 3-0 en 3-1 tegen Modena (met **Laura Heyrman**). Modena staat voor een zware opdracht in de derde ronde van de Champions League met Cannes als tegenstander. Ljubljana bekert verder in de CEV Cup tegen Paris St.-Cloud of Maribor.

Super Cup

* In **België** ging de Super Cup bij de vrouwen zoals verwacht naar

Kieldrecht dat Tongeren vlot met 3 - 0 versloeg. Bij de mannen geen Super Cup maar wel een Champions Cup met 3 - 2 gewonnen door Noliko Maaseik.

* In **Frankrijk** werd de Super Cup gespeeld in Ajaccio. Bij de vrouwen won St.-Raphael, onder impuls van een uitstekende **Liesbet Vindevoghel** die 16 pt scoorde, met 3 - 0 van Cannes. Bij de mannen ging de cup naar Ajaccio van de ons welbekende Simovski. In een echte thriller won Ajaccio de vijfde set tegen Paris Volley.

* In **Duitsland** werd de Super Cup

- 1 : setstanden 25-20, 25-23, 24-26, 25-20. Bij de mannen versloeg **Vital Heynen** met VfB Friedrichshafen landskampioen Berlin Recycling Volley in haar thuisstad met 3 - 0 setstanden 25-16, 25-20, 25-21. **Tomas Rousseaux** speelde een uitstekende wedstrijd en was topscorer met 16 pt.

* In **Nederland** had Abiant Lycurgus uit Groningen bij de mannen geen enkele moeite met Zwolle om de Super Cup binnen te halen. Het team uit Zwolle heeft een zware aderlating ondergaan. Na het stoppen van hoofdsponsor Landstede moest

Iika Van de Vyver

gespeeld in Berlijn. Bij de vrouwen startte **Dominika Strumilo** bij Dresdner SC in de basis maar werd vrij snel gewisseld. **Valérie Courtois** werd vanaf de derde set opgesteld als libero. Het mocht niet baten want Allianz Stuttgart won uiteindelijk met 3

de toring naar de nering gezet worden. Trainer Strikwerda stopte en werd opgevolgd door Thijs Van Noorden. Met zes eigen spelers aangevuld door vier spelers van het tweede team moet het behoud in ere divisie gerealiseerd worden.

Ondertussen is er wel positief nieuws met het aantrekken van een nieuwe hoofdsponsor. De nieuwe naam is nu Costiche Topvolleybal Zwolle.

Bij de vrouwen ging de zege bijna even vlot naar Eurosped. Landskampioen Sneek moest hier, toch wel verrassend, met even zware 3 - 0 cijfers het onderspit delven.

* In **Italië** was de Super Cup bij de mannen een thriller van formaat. Uiteindelijk versloeg Modena Perugia met 3-2 setstanden 25-22, 19-25, 25-22, 24-26, 17-15. Petric Nemanja van Modena, die in aanval 17 op 32, scoorde werd uitgeroepen tot MVP. Bij de vrouwen staat de super cup geprogrammeerd in december.

Derde ronde EK kwalificaties

De nummers twee van elke poule tijdens de tweede ronde van de EK kwalificatietoernooien konden onderling in drie rechtstreekse confrontaties nog strijden voor drie plaatsen. Bij de mannen kwalificeerden zich Turkije, Spanje en Estland. De uitslagen TUR - POR : 3 - 0, 3 - 2 ESP - GRE : 3 - 0, 2 - 3. De vierde set die Spanje in Griekenland met 28 -26 won was hier beslissend. LAT - EST : 2 - 3, 0 - 3

Bij de vrouwen gingen de drie plaatsen naar Hongarije, Tsjechië en Oekraïne. We kregen volgende resultaten : ROM - HUN : 3 - 0, 1 - 3 golden set 13 - 15. Het team van **Jan De Brandt** slaagde erin na verlies van de eerste set de volgende drie sets evenals de golden set te winnen. CZE - SVK : 3 - 0, 2 - 3 UKR - ESP : 2 - 3, 3 - 1 Spanje kon haar winst in Oekraïne thuis niet verzilveren

WK voor Clubs

Vrouwen

Aan dit WK dat doorging op de Philippijnen in Manila namen 8 teams deel. Eén daarvan was het Philippijnse All Star team bestaande uit niet minder dan 7 buitenlandse speelsters met 6 verschillende nationaliteiten aangevuld door 7 Philippijnse speelsters getraind door de Servische coach Branislav Moro.

Na een round Robin met telkens vier ploegen kregen we volgende eindstand in de poules : Poule A : 1. Eczacibasi Istanbul 8pt 2. Pomi Casalmaggiore 5pt 3. Rexona-Sesc Rio 5pt 4. Logistics Manila 0pt. Het Braziliaanse team verloor tweemaal de tiebreak: eerst tegen Eczacibasi met 15-11 daarna tegen Casalmaggiore met 18-16 en was daardoor uitgeschakeld voor de halve finale.

Poule B : 1. Volero Zurich 8pt 2. Vakifbank Istanbul 7pt 3. Hisamitsu Springs 3pt 4. Bangkok Glass 0pt. Hier won Zurich de tiebreak in de strijd voor plaats één tegen Vakifbank met 16-14. De strijd voor het podium was dus een Europees onderonsje : 1/2 finale : Eczacibasi - Vakifbank : 3 - 1 25-23, 19-25, 25-17, 25- 23 Volero - Casalmaggiore : 1 - 3 27-25, 23-25, 17-25, 23-25 PI 3 & 4 :Volero - Vakifbank : 1 - 3 14-25, 25-21, 22-25, 11-25 PI 1 & 2 :Eczacibasi - Casalmaggiore : 3 - 2 25-19, 20-25, 25-19, 22-25, 15-11.

Eczacibasi was daarmee het eerste team dat tweemaal dit WK won, de eerste maal was in 2015. De Servische Tijana Boskovic werd uitgeroepen tot MVP.

Het dreamteam zal er als volgt uit : Spelverdeelster : Carli Lloyd (CAS), Opposite : Tijana Boskovic (ECZ), Libero : Fabi Oliveira (REX), Receptie - hoek : Zhu Thing (VAK) & Tatiana Kosheleva (ECZ), Midden blok : Milena Rasic (VAK) & Foluke Akinradewo (VOL)

Mannen

Na de round robin kregen we in Betim volgende eindstand in de poules : Poule A : 1. Sada Cruzeiro 9 pt 2. Zenit Kazan 6pt 3. Taichung Bank 3pt 4. Tala'ea El-Geish 0pt Poule B : 1. Trentino 9pt 2. Bolivar 6pt 3. UPCN 3pt 4. Minas Tenis Clube 0pt 1/2 finale :Sada Cruzeiro - Bolivar 3 - 1 21-25, 25-15,25-15, 25-19 Kazan - Trentino 3 - 0 25-18, 25-23, 25-18 PI 3 & 4 :Bolivar - Trentino : 2 - 3 22-25,25-23, 23-25, 31-29, 15-17

PI 1 & 2:Sada Cruzeiro - Zenit Kazan 3 - 0 25-21, 25-23, 25-15

Het was voor de derde maal dat dit WK gewonnen werd door Sada Cruzeiro. William Arjona, de spelverdeler van SDC, werd uitgeroepen tot MVP. Het dreamteam zag er als volgt uit : spelverdeler : Simone Gianelli (TRE), Opposite : Evandro Guerra (SDC), Libero : Sergio Noguera (SDC), Receptie- hoek : Yoandi Leal (SDC) & Wilfredo Leon (KAZ), Middenblok : PabloCrer(BOL)&ArtemVolvich(KAZ)

Onze Belgen in het buitenland

Frankrijk

* Bij de mannen is **Bram van den Dries** met Spacer's Toulouse het seizoen goed begonnen. Na een 0 - 3 zege in Narbonne werd thuis met 3 - 2 gewonnen van Tours. In Ajaccio werd de derde speeldag wel met 3 - 1 verloren. **Seppe Baetens** verloor met Nantes de eerste wedstrijd met 3 - 1 in Ajaccio, won daarna thuis met 3 - 0 tegen Narbonne en verloor in Tours met 3 - 2.

* Nice, het team van **Jelle Ribbens**, kende een slechte start. Nieuwkomer Nice verloor zowel thuis tegen Paris Volley als in Montpellier met 3 - 0. De derde speeldag kwam de kentering. Met een uitstekende Jelle werd met 3 - 0 gewonnen tegen Narbonne.

* Winst en verlies lagen dicht bij elkaar de eerste drie speeldagen bij de vrouwen. Landskampioen St.-Raphael, van **Liesbet Vindevoghel**, verloor zowel tegen Cannes als Mulhouse met 3 - 2 alvorens met 3 - 0 te winnen tegen Quimper. Mulhouse, van **Angie Bland**, verloor met 3 - 2 in Nantes. won daarna met 3 - 2 tegen St.-Raphael en met 0 - 3 in Nancy. Paris St.-Cloud van **Maud Catry** en **Aziliz Divoux** en trainer **Stijn Morand** won thuis met 3 - 2 tegen Evreux en met 3 - 0 tegen Terville maar verloor met 3 - 0 in Cannes. Nantes, van **Els Vandesteene**, won thuis met 3 - 2 tegen Mulhouse en verloor met 2 - 3 tegen Béziers. In Quimper werd met 3 - 0 verloren.

Polen

* In de Plus Liga bij de mannen staat Kedzierzyn-Köźle van **Sam Deroo** na zeven wedstrijden met 17 pt op

Volleybal worldwide

de eerste plaats. Resovia en Belchatow, waartegen Kedzierzyn thuis met 1 - 3 verloor, staan met 15 pt op de tweede plaats. Katowice, van **Gert Van Walle**, staat met drie gewonnen en vier verloren wedstrijden met 9 pt op een gedeelde achtste plaats.

* In de Orlen liga bij de vrouwen staat na drie wedstrijden **Kaja Grobelna** met Budowlani Lodz samen met Chemic Police aan de leiding met 9pt. **Karolina Goliat** staat met Atom Trefl Sopot op een vierde plaats met 6 pt en **Dominika Sobolska** staat met Dabrowa Gornicza met 2 pt op de negende plaats. Kaja werd de derde speeldag verkozen in het dream team.

Italië

* Bij de mannen staat Modena na acht wedstrijden met 23 pt aan de leiding. Zij kunnen nog bijgehaald worden door Trentino, van **Simon Van de Voorde**, dat 20 pt heeft maar wel een wedstrijd minder heeft gespeeld. Naaste achtervolgers zijn Civitanova met 22 pt en Verona van **François Lecat** met 18pt. Monza, van **Pieter Verhees**, volgt op de zesde plaats met 12 pt. Top Volley Latina, van **Kevin Klinkenberg**, staat voorlaatste met 4 pt.

* Bij de vrouwen heeft iedereen drie wedstrijden afgewerkt.

François Lecat

Modena, van **Laura Heyrman**, heeft 6 pt en Monza, van **Freya Aelbrecht**, behaalde tot nu toe 3 pt.

Turkije

* Besiktas met **Hélène Rousseaux** en **Lise Van Hecke** constant in de basis won eerst op verplaatsing bij promovendus Idman-Ocagi met 1-3 en verloor dan tweemaal opeenvolgend met 3 - 0. **Charlotte Leys** verloor met Galatasaray eerst met 3 - 0

tegen Vakifbank en daarna in eigen huis met 2 - 3 tegen Bursa van Jan De Brandt. Dan volgde een 3 - 0 zege tegen Seramiksan. Bursa had onder leiding van **Jan De Brandt** een uitstekende start want de eerste speeldag werd gezorgd voor een grote verrassing door de wereldkampioen bij de clubs Eczacibasi met 3 - 2 te verslaan. Hierna volgde de 2 - 3 overwinning in Galatasaray en een 3 - 0 zege thuis tegen Idman Ocagi Trabzon.

Duitsland

* Geen al te beste start voor **Tomas Rousseaux** en **Vital Heynen**. Thuis won Friedrichshaven wel tweemaal vlot met 3 - 0 maar in Düren werd met 3 - 0 verloren.

* Bij de vrouwen begon **Dominika Strumilo** bij Dresden met twee overwinningen. In Münster werd het 2 - 3 en thuis tegen Suhl 3 - 0. Daarna werd met 1 - 3 verloren tegen Schwerin. **Valérie Courtois** speelde enkel in deze laatste wedstrijd.

Finland

LP Kangasala, de ploeg van coach Virginie De Carne, won nog maar één match op vijf en verloor één keer in de tiebreak.

Beach nieuws

Kalender

De voorlopige beach kalender voor 2017 is uit. Voorlopig zijn er 23 toernooien voorzien in 18 verschillende landen. Dit gaat van 1 tot 5 sterren toernooien. Het totaal te verdelen prijzengeld over het ganse seizoen bedraagt 6,5 miljoen US dollar. Nieuw is dat van 29 maart tot 2 april in Den Haag een drie sterren beachtoernooi indoor zal plaats grijpen. De major's gedoteerd met 5 sterren grijpen op de volgende data plaats : 7 tot 12/2 : Fort Lauderdale

27/6 tot 2/7 : Porec Major
4/7 tot 9/7 : Gstaad Major
8/8 tot 13/8 : Hamburg Major
22/8 tot 27/8 : Swatch FIVB World Tour Finals

Het WK beach gaat van 28/7 tot 6/8 door in Wenen

Awards

De bekroning "Women's most outstanding Player" gaat in 2016 naar de Duitse Laura Ludwig. Samen met haar partner Kira Walkenhorst won ze de gouden medaille in Rio, de World

Tour Finals in Toronto en tevens het meeste prijzengeld van alle duo's zowel bij de mannen als de vrouwen. Bij de mannen ging de bekroning van "Man's most outstanding Player" naar de Braziliaan Bruno Schmidt. Samen met zijn partner Allison won ook hij goud in Rio en de World Tour Finals. In de negen toernooien waaraan hij deelnam haalde hij zesmaal de finale en won hij viermaal.

Tekst: Fernand Walder

Foto's: CEV, Bluvolley Verona

Scheidsrechter: Sinterklaas of Zwarte Piet?

Zijn scheidsrechters masochisten die zich voor een aalmoes laten aftuigen? Zijn het ijdele machtswellustelingen, die onverschillig het spervuur aan scheldpartijen incasseren? Egotrippers met een olifantenhuid misschien, die glimlachend alle kritiek van het vege lijf schudden, als betrof het een stofje op een kraaknette blazer? Professor Stefan Lievens en Marc Reunus schreven indertijd een aantal beschouwingen neer over de man/vrouw 'in het zwart/blauw/geel', die ook nu nog steeds actueel blijven.

De feiten geven alvast de nodige stof tot nadenken. Wie er een historische reconstructie van het scheidsrechtersgebeuren op nahoudt, wordt onvermijdelijk geconfronteerd met enkele lynchpartijen en lijfelijke kastijdingen. Meteen ook wordt het geestelijk welzijn van de refs sterk in twijfel getrokken. Enige empathie is zogezegd aan hen niet besteed. De referee is niet goed snik, punt uit! Het jargon aan gemeenplaatsen en platitudes lijkt op dat punt bijna eindeloos: de scheidsrechter is een onevenwichtige sukkkel, een dikkop die op z'n eentje wedstrijden marchandeert, een ja knikkend offerblok-negertje, een loonslaaf in dienst van de sportdirigenten, een napoleontische figuur die 's zondags zijn frustraties wegfluit... Het niveau van de toogpraat daargelaten zijn wij de eersten om het weinig benijdenswaardige karakter van de scheidsrechtersjob te onderkennen. Elke scheidsrechter die het veld op komt vóór het begin van de wedstrijd, moet over een stevige buis van Eustachius beschikken. Een Adonis-figuur strekt tevens tot aanbeveling. Lelieblanke benen, koffiedikke dijen, uitpuilende bierbuikjes... de geringste lichamelijke onvolkomenheid wordt door middel van massale spreekkoren publiekelijk in de verf gezet. Waarbij we overigens niet ontkennen dat de scheidsrechter soms ook applaus krijgt. De ref is ongetwijfeld de meest

besproken figuur op het terrein. Met de regelmaat van een klok worden zijn beslissingen aangevochten. In de ogen van bestuursleden, spelers, coaches en fans is hij de hoofdschuldige van alles wat fout loopt op het terrein. Geregeld dient hij als een dief in de nacht het sportcomplex te verlaten. Om maar te zwijgen over de doorkerfde autobanden, de telefonische dreigementen, de met eieren en tomaten bekogelde maatpakken. Toch zal iedereen erkennen dat de scheidsrechter nog nauwelijks van onze terreinen weg te denken valt. Zelfs de meest fanatieke sportbeoefenaar ziet in de figuur van de ref een noodzakelijk kwaad. Sport is per definitie maniakaal competitief. Wie competitie zegt, zegt meteen ook wedijver. En mensen die zich met elkaar meten, hebben onbetwistbaar behoefte aan zekere afspraken. Juist door het complex aan regels en normen, die tenslotte een rechtvaardige wedstrijd mogelijk maken, verwerft een sporttak zijn specifieke karakter en zijn typische eigenheid. Nu is dat handhaven van de spelregels op zich lang niet zo eenvoudig. In een fractie van een seconde dient de referee onmiddellijke en onherroepelijke beslissingen te nemen. Vaak ook laat het reglement een ruime keuze aan interpretatiemogelijkheden toe, waaruit vervolgens een zo objectief mogelijk alternatief geselecteerd

dient te worden. Maar zelfs dan nog krijgt de ref heel wat kritiek te slikken. Om het even welke beslissing wordt door minstens één partij – de gehele santenkraam van bestuursleden, trainers en supporters inclus – op de korrel genomen. De relevantie van het scheidsrechterlijk optreden is wat dat betreft nauwelijks een parameter. Daarvoor is de evaluatie van de scheidsrechter teveel omgeven door een waas van vooroordelen en subjectiviteit. De tijd dat gezag zonder slag of stoot aanvaard werd, lijkt wel voorgoed voorbij. Het is tegenwoordig lang geen vanzelfsprekende zaak meer om zich aan regels en normen te houden. Iedereen heeft zo zijn eigen visie omtrent zin en onzin van gestelde afspraken. Contesteren is nog altijd in, ook al is het bijvoorbeeld minder dan in mei 1968. Dat is zo op school, op het werk, in het verkeer, waarom zou het in de sport niet zo zijn? De gestelde risico's die aan het scheidsrechterschap kleven indachtig willen wij ons nader verdiepen in de mens die achter het blauwe pak schuilt gaat. Wie is de scheidsrechter eigenlijk? Een ijdeltuit? Een dictatoriale potentiaat? Een doodgewone burger, met zijn typische menselijke fouten en gebreken? In een volgend nummer proberen we hierop een antwoord te bieden.

Tekst: Dany Devriese

VT Kangoeroes Aalst

“Dromen van een club met één groot hart en twee snelheden”

VT Kangoeroes Aalst behaalde 3 sterren in het Jeugdsportfonds. Deze vereniging heeft al vele watertjes doorzwommen en is al jaren een klassieker in Oost-Vlaanderen. Met een voorzitter Stefan De Smet die het Kangoeroes-gen heeft mee gekregen, is deze vereniging nog steeds springlevend. Een goede reden om hen in de kijker te plaatsen.

Het verhaal van de voorzitter

Waarom voorzitter bij een volleybalclub?

'Voorzitter worden van onze club was nooit een doelstelling op zich, maar het is een feit dat het op een aparte wijze misschien in de sterren geschreven stond. Mijn grootvader stichtte de club met enkele vrienden in 1963 en mijn vader, samen met twee van zijn drie broers, maakte deel uit van de allereerste ploeg in de geschiedenis van de club. Je kan dus stellen dat het volleyballen en het clubleven reeds met de paplepel werd geserveerd.'

Heb je zelf het spel gespeeld?

'Met uitzondering van een kleine break heb ik mijn hele "volleybal-carrière" bij Volleyteam Kangoeroes gespeeld

en dat doe ik nog steeds trouwens. Bij gebrek aan jeugd ploegen destijds, startte ik rond mijn 11de onmiddellijk bij de mannenploeg tot twee jaar terug. Nu speel nog regelmatig met de mannen Vobogploeg. Sinds mijn jeugd geef ik daarnaast ook nog trainingen. Een welgevulde agenda dus.'

Waarom bij deze club?

'Enerzijds omwille van de bloedband natuurlijk. Maar zeker ook voor zijn historie, de diversiteit binnen de ploegen, de wil en de motivatie om de jeugd een

technisch niet zo simpele sport aan te leren en er ook van te genieten. Die familiale sfeer binnen de club en zeker ook de leuke en gemotiveerde vrijwilligers die het allemaal draaiende houden, geven mij een elan om me bij Kangoeroes in te zetten.'

Is er een intrinsieke motivatie aanwezig?

'Niet alleen om te sporten moet er een intrinsieke motivatie aanwezig zijn maar ook om werkzaam te zijn binnen een club en zeker om die te leiden. Die motivatie hoeft je niet onmiddellijk

'Voorzitter worden stond in de sterren geschreven... met een grootvader als stichter van de club.'

te noemen, die borrelt van binnen en die laat je niet met rust. Aan motivatie en ambitie is er geen nood.'

De 'onzichtbare' onmisbare kracht in het clubleven

Wie is deze persoon?

'Niet één iemand specifiek zou ik zo maar naar voren willen schuiven. De onzichtbare kracht van de club zit hem in de motivatie en welwillendheid van een groep vrijwilligers. En die allemaal samen zijn bij ons zeker de 'onzichtbare' en ook de onmisbare kracht in de clubwerking.'

Wat doen zij?

'Elk hebben ze verschillende rollen maar elk rol is even belangrijk, gaande van de jeugdtrainers, de ploegverantwoordelijken, de mama's of papa's die de transportregeling op zich nemen, de afwassers of "fruitsnijders" tijdens de clubstage tot de bestuursleden.'

Waarom onmisbaar?

'Zonder al deze mensen is het gewoon ondenkbaar om een club levend te houden. In de maatschappij van vandaag hebben de mensen niet altijd meer zin om langetermijn functies zoals bestuurslid te bekleden. Bijgevolg is het des te belangrijker om een groep van betrokken mensen rondom zich te hebben. Voor hen hebben we dan ook een speciaal plaatsje in ons clubhart.'

Hun verhaal van motivatie om dit graag te doen?

'Sommigen doen het omwille van de traditie, anderen omdat hun kinderen bij een team horen, anderen dan weer omwille van het sociale aspect. Alle redenen zijn mogelijk en iedereen bij ons heeft zo een eigen motivatie.'

De mooiste gelukke uitdaging

'De grootste uitdaging, buiten het financiële natuurlijk, waar de club heeft

'Ik speel graag volley omdat ik de bewegingsschool al leuk vond en de volleybalschool volgde daarop. Ik was meteen verkocht.'
'Bij Kangoeroes speel ik graag omdat het kort bij huis is en ik de club al kende. Mijn beide ouders hebben hier ook gespeeld.'
'De fotoshoot in het begin van het seizoen en de jaarlijkse stages behoren zeker tot het leukste.'

'Mijn ploeggenoten zijn de leukste. Met hen lach ik heel wat af.'
'Mijn volleyfavoriet is mijn papa natuurlijk! Hij was ook spelverdeler zoals ik.'

'Mijn grote droom is hogerop te geraken.'

Kato, 14 jaar

'Ik wou graag een ploegsport doen en via een sportdag met de school heb ik volleybal leren kennen en ik vond dat direct tof om te doen.'

'Trainers van de Kangoeroes gaven die sportdag en deden dat supergoed. Dus was de keuze snel gemaakt.'

'Het leukste is dat er regelmatig een stage is waar we veel bijleren en de toffe sfeer tijdens de matches.'

'De leukste?... volleyballer van Aalst? Ik of misschien toch eerder die grappige Kangoeroe op onze club T-shirt!'

'Mijn droom: Een groot tornooi met alle U13 ploegen van België waar ook de Red Dragons zijn. En nadien samen fuiven!'

Florian, 12 jaar

voor gestaan was de uitwerking en de ontwikkeling van een jeugdbeleid. Destijds was het normaal dat clubs enkel uit seniorploegen bestonden en moest er na elk seizoen uitgekeken worden naar beschikbare spelers. Dit was op termijn niet houdbaar en de club besloot om zich te gaan richten op de jeugdwerking; van bewegingsschool naar volleybalschool tot competitieve jeugdploegen. Een werk van lange adem, gedragen door enkele actieve trainers en spelers. Na enkele jaren werd er contact opgenomen met Enrique Pisani en sindsdien, nu toch al meer dan 15 jaar, staat hij ons bij inzake de bewegingsleer en de technische zijde van het spelletje.

Deze aanpak heeft toch al wat vruchten afgeworpen als je ziet naar het aantal "kangoeroes ambassadeurs" dat er momenteel speelt in de hogere reeksen of zelfs in het buitenland zoals de spelverdeler van de Red Dragons, Matthias Valkiers.'

'De grootste uitdaging was de uitwerking van een jeugdbeleid. Deze aanpak heeft vruchten afgeworpen met enkele Kangoeroes ambassadeurs tot gevolg en Matthias Valkiers als primus bij de Red Dragons.'

Dé droom van de club

Heeft de club nog een grote wens/droom?

‘Elke club moet een droom of een ultiem doel hebben. Het is evident dat die omwille van de wijzigende maatschappij af en toe moet bijgespijkerd worden maar de kern blijft aanwezig. Persoonlijk droom ik van een club met één groot hart en twee snelheden. Een club waar je van jongs af terecht kan via de bewegingsschool en waar je via een parcours bij competitieploegen, uiteindelijk bij de recreatie nog op

latere leeftijd kan blijven genieten van de camaraderie en het volleyballen.’

Een droom waar je echt voor gaat

‘Waar we echt voor gaan is het idee dat een club een heel grote maatschappelijke rol kan en moet spelen en waar men niet enkel het sportieve, ook al is het enorm belangrijk, maar ook het sociale aspect benadert. Het spreekt voor zich dat de diversiteit hierbij centraal staat. Elke dag timmeren wij gemotiveerd aan deze weg.’

Hoe is de weg/planning om die te bereiken?

‘Het technische, tactische en competitieve element is hierbij

essentieel. Een ander traject is het minder competitieve traject maar waar jongeren samen komen uit sociale overwegingen en niet zozeer om de “beste” te worden.’

Tekst verzameld door Luc De Leenheer

Colofon

Maandelijks tijdschrift van de Vlaamse Volleybalbond vzw.
45ste jaargang, nummer 3, november 2016

Verantwoordelijk uitgever: Willy Corbeel, Beneluxlaan 22 - 1800 Vilvoorde.

Secretariaat: Vlaamse Volleybalbond vzw, Beneluxlaan 22 - 1800 Vilvoorde. Tel. 02/257.16.00 of fax 02/257.16.02

Website: www.volleyvzb.be E-mail: vzb.secretariaat@skynet.be

Redactieraad Volley Magazine: Willy Corbeel, Marcel Coppens, Geert De Dobbeleer, Dany De Vriese, Luc De Leenheer, Fernand Walder, Philippe Crijns, Willem Bekebrede, Leo Peeters en Inne Vanden Bremt.

Publiciteit: VVB-secretariaat, Tel. 02/257.16.00 of fax 02/257.16.02.

Copyright: Het overnemen en/of publiceren van artikels is slechts toegelaten mits uitdrukkelijke toestemming van de redactie.

Is deze kapoen de nieuwe kampioen?

10%
korting

"Topsport begint in Uw turnzaal"
Janssen-Fritsen helpt U met 10% septemberkorting

Bestel online met kortingscode "RIO"

Voor alle actievoorwaarden zie www.janssen-fritsen.be/acties

www.janssen-fritsen.be

janssen·fritsen

LEEF JE DROOM

